

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"א תַּמּוּז:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

וְזָהוּ: אֲדַמִּיתִינָן צִיבֵי חָלִים – הֵינּוּ שְׁבֵתוֹף שְׁהֵינּוּ עוֹסְקִים בְּתַקּוֹן הַמַּאֲכָלִים עַל יְדֵי הַתְּחַדְּשׁוֹת הַרְצוֹן, חָלִים לָנוּ חֵלּוֹם. וְזָהוּ: חָלִים לְשׁוֹן חֵלּוֹם. גַּם חָלִים הוּא לְשׁוֹן הַתְּקַשְׁרוֹת וְהַתְּחַבְּרוֹת, כִּי הַחֵלּוֹם הָיָה מְחוּבָּר מִשְׁנֵי כַחוֹת: מִכַּח הַמְּלֶאֶךְ וְכַח הַשֵּׁד, מִחֲמַת שְׁעֵדִין לֹא נִתְתַקְּנוּ הַמַּאֲכָלִים כַּנֶּ"ל. וְזָהוּ: וְטוֹיִנָן לְשׁוֹן תַּעֲנִית (עֵין דְּנִיָּאל ה' פְּסָחִים ק"ז), הֵינּוּ שְׁהֵינּוּ מִתְעַנִּים. כִּי הַתַּעֲנִית מֵבִיא שְׂמֻחָה שֶׁהוּא תַקּוֹן הַחֵלּוֹם כַּנֶּ"ל.

כִּי הַדָּרֵן לְבַתֵּר תִּרְיָסָר יִרְחִי שִׁתָּא – הֵינּוּ כְּשֶׁחֲזַרְנוּ וּבָאנוּ לְחֻדְשׁ נִיסָן שֶׁהוּא אַחַר שְׁנַיִם עָשָׂר חֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה, כִּי נִיסָן תְּחִלַּת הַחֻדְשִׁים וְהוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְמַלְכִים, וְאָז הוּא חֲזוּק הַמְּלֶאֶךְ כַּנֶּ"ל, וְאֵף עַל פִּי כֵן: חֲזִינְהוּ לְהַנִּי גְּמָרִי דְקָא מְלַחְשֵׁי, דְּהֵינּוּ שְׁגָם לְבַתֵּר תִּרְיָסָר יִרְחִי שִׁתָּא שֶׁהוּא נִיסָן, אָז גַּם כֵּן עֵדִין הָיוּ בּוֹעֲרִים הַגְּחִילִים, הֵינּוּ בְּחִינַת חֲמוּם הַלֵּב, שֶׁעַל יְדֵי הַחֲמִימוֹת בָּא טְמָאָה הַנֶּ"ל, חֵם וְשָׁלוֹם. וּבִאֲמַת בְּנִיסָן הוּא חֲזוּק הַמְּלֶאֶךְ כַּנֶּ"ל, וְהָיָה רָאוּי שִׁיתְּבַטֵּל אָז הַטְּמָאָה הַנֶּ"ל לְגְמָרִי – כִּי אֲתִינָא לְקַמְהָ דְאַמִּימָר, אֲמַר: חֲנָהוּ עֲשִׁבָא דְסַמְתָּרִי חוּו', הֵינּוּ שֶׁהַמַּאֲכָלִים הַנֶּ"ל שֶׁהֵם בְּחִינַת עֲשִׁבָא כַּנֶּ"ל, 'שֶׁל סַמְתָּרִי חוּו', שְׁהָיָה כְּלוּל בָּהֶם שְׁנֵי כַחוֹת: סַם חַיִּים וְסַם מָוֶת, דְּהֵינּוּ כַּח הַמְּלֶאֶךְ וְכַח הַשֵּׁד כַּנֶּ"ל. כִּי קֹדֶם תַקּוֹן הַמַּאֲכָלִים, אָזִי נִתְעַרְבַּב בְּהֵן כַּח הַשֵּׁד כַּנֶּ"ל, וְאָזִי הֵם בְּחִינַת סַמְתָּרִי, סַם תִּרְיָ, כִּי הֵם כְּלוּלִים מִשְׁנֵי כַחוֹת: כַּח הַמְּלֶאֶךְ וְכַח הַשֵּׁד כַּנֶּ"ל.

וְזֶהוּ: הִנְהוּ עֲשָׂבָא דְסַמְתָּרִי הָוּוּ, כַּנְ"ל. הִנְהוּ גְמָרִי דְרֵתְמָא
הָוּוּ. 'רֵתְמָא' הִינּוּ רֵתִים, כְּמוֹ שְׂפִירֵשׁ רֵש"י, זֶה בְּחִינַת
תְּקוּן הַמְּרֻכָּבָה, בְּחִינַת (מִיכָה א): "רֵתִים הַמְּרֻכָּבָה". הִינּוּ שְׂהוּדִיעַ לוֹ
אַמִּימָר, שְׂהַחֲמִימוֹת בָּא מִפְּגָם הַמְּרֻכָּבָה עַל יְדֵי עוֹוֹת הַמְּשַׁפֵּט
כַּנְ"ל, שְׁלֹזָה אֵין תְּקוּן כִּי אִם עַל יְדֵי קִשּׁוֹר הַמְּרֻכָּבָה, בְּחִינַת: רֵתִים
הַמְּרֻכָּבָה. וְזֶהוּ רֵיתְמָא - רָאִשֵׁי תִבּוֹת: תּוֹכּוּ רְצוּף אֶהְבָּה
מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם שְׂמַנְפִּילַת הָאֶהְבָּה הַזֹּאת בָּא הַחֲמִימוֹת הַנְ"ל,
וְאֵין תְּקוּן כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינַת: "רֵתִים הַמְּרֻכָּבָה", הִינּוּ קִשּׁוֹר
הַמְּרֻכָּבָה, בְּחִינַת: "מְרֻכָּבוֹ אֲרַגְמָן תּוֹכּוּ רְצוּף אֶהְבָּה מִבְּנוֹת
יְרוּשָׁלַיִם", כַּנְ"ל:

וְזֶהוּ: "תְּקַעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר". תְּקַעוּ זֶה בְּחִינַת: "הִיתָקַע שׁוֹפָר
בְּעִיר וְעַם לֹא יִחָרְדוּ", בְּחִינַת חֲרֻדַת הַגּוֹף, בְּחִינַת: "וְקָר
רוּחַ אִישׁ תְּבוּנָה". הִינּוּ בְּחִינַת אִישׁ תְּבוּנֹת שְׁעַל יָדוֹ נִתְּתִקֵּן
הָאֱמוּנָה כַּנְ"ל. בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר - הִינּוּ בְּהַתְּפָאָרוֹת חֲדָשׁ, דְּהִינּוּ
הַתְּפָאָרוֹת וְגִבּוֹת חֲדָשָׁה שְׁנֵתִגְלָה. הִינּוּ בְּחִינַת גְּרִים שֶׁהֵם
מִכְּנִיסִין גִּבּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁנַעֲשִׂין עַל יְדֵי שְׂמַעְלִין הָאֱמוּנָה הַנְּפֹלָה
כַּנְ"ל. וְזֶהוּ: בַּכֶּסֶף לְיוֹם חֲגֵנוּ. בַּכֶּסֶף - זֶה בְּחִינַת תְּפִלִּין דְּמַכְסִּין
עַל מַחָא, כִּי מִהַגִּבּוֹת הַנְ"ל נַעֲשֶׂה תְּפִלִּין עַל יְדֵי הַמַּגְנֵי אֲרִץ, שֶׁהֵם
מִתְּקַנִּין וּמַעֲלִין פְּגָם הַגִּבּוֹת, שֶׁהֵיא בְּחִינַת: הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ וְעוֹשִׂין
מִזֶּה בְּחִינַת חוֹתֵם דְּקֻדְשָׁה, בְּחִינַת תְּפִלִּין כַּנְ"ל. וְזֶהוּ: לְיוֹם חֲגֵנוּ
- הִינּוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא בְּחִינַת רֵאשׁ וּמַחִין, שְׂאֵז נַעֲשִׂין כָּל
הַבְּחִינֹת הַנְ"ל. כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא - חֶק לְשָׁנָא דְּמִזּוּנָא (בִּיצָה
ט"ז), בְּחִינַת תְּקוּן הַמַּאֲכָלִים כַּנְ"ל. מְשַׁפֵּט לְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב - זֶה
בְּחִינַת תְּקוּן הַמְּשַׁפֵּט, הַכֹּל כַּנְ"ל:

ובאמת הוא דבר גדול מאד להשליך מאתו כל החכמות ולהתנהג בפשיטות, לעשות מעשה עבדות לעבדו יתברך בעבודות בתמימות, בלי חכמות, כי זה בחינת סתרי תורה, שהתורה נסתרת ונעלמת שם, כי כשעושה עבודות פשוטים, ובאמת בודאי יש בהם תורה גבוה מאד, רק שאין יודעין מה שיש בהם. נמצא שהתורה שיש בהם הוא נסתר ונעלם, בחינת סתרי תורה. וסתרי תורה הוא בחינת (שיר השירים ז): "חמוקי ירכיך" – 'מה ירך בפתר, אף דברי תורה בפתר', כמו שדרשו רבותינו, זכרונם לברכה (ספח מט:), ועל ידי זה נעשה תקון המשפט, בבחינת: "חמוקי ירכיך כמו חלאים" וכו', שהם השתין שמחוללין ויורדין עד התהום (כמו שדרשו רבותינו, זכרונם לברכה, שם [עמוד א' בספח], בחינת (תהלים ל"ו): "משפטיך תהום רבה"; הינו בחינת המשפט שנפל עד התהום. ועל ידי העבודות הנ"ל, שהם בחינת סתרי תורה, בחינת: "חמוקי ירכיך", בחינת: שתין, שהם מחוללין עד התהום, הם בוקעין ויורדין עד התהום ומעלין את המשפט מנפילתו, מבחינת: "משפטיך תהום רבה", בבחינת (תהלים מ"ב): "תהום אל תהום קורא", ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה (תענית כ"ה:): 'כשמנסכין את המים בקה, תהום אומר לחברו: אבע מימך'. הינו, שהתהומות קורין זה לזה, שישובו ויחזרו המשפט שנפל אליהם, כדי שיחזר ויתתקן המשפט, בבחינת: "ויגל כמים משפט". וזהו: 'אבע מימך', בחינת: "ויגל כמים משפט", הינו שיביעו ויחזרו המשפט שנפל אליהם, שיתתקן בבחינת: "ויגל כמים משפט", כנ"ל. נמצא שעל ידי עשיות ועבודות בפשיטות נעשה תקון המשפט:

סֵפֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַרְ"ן הַיְיִמִּי:

יח צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת וְלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁיטוֹת וּבִתְמִימוֹת. כִּי צָרִיךְ שִׁיְהִי מַעֲשָׂיו מְרַבֵּין מִחֲכָמָתוֹ כִּי לֹא הַמְדָּרֵשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלָא הַמַּעֲשֵׂה. וְלֹא מִבְּעֵי אַ חֲכָמוֹת שֶׁל סֵתֵם בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם בְּאַמָּת, שְׁטוֹת וְכִסִּילוֹת בְּוִדְאֵי צָרִיכִין לְהַשְׁלִיכֵם לְגַמְרֵי. אֲלָא אֲפֹלוֹ חֲכָמוֹת גְּמוּרוֹת, אֲפֹלוֹ מִי שֵׁישׁ לוֹ מַח גָּדוֹל בְּאַמָּת, כְּשֶׁמַּגִּיעַ לְאִיזָה עֲבוּדָה הוּא צָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת וְלַעֲסֹק בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁיטוֹת וּבִתְמִימוֹת. וְצָרִיךְ אֲפֹלוֹ לְהִתְנַהֵג וְלַעֲשׂוֹת דְּבָרִים שֶׁנִּרְאֶה כְּמִשְׁגָּע בְּשִׁבִיל עֲבוּדַת ה'. כִּי צָרִיכִין לַפְעֵמִים לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים הַנִּרְאִים כְּשִׁגְעוֹן כִּדִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. כִּי צָרִיכִין לְהִתְגַּלְגֵּל בְּכָל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט בְּשִׁבִיל עֲבוּדַת ה' וּמְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא דוֹקָא בְּשִׁבִיל מְצוּהַ מִפֶּשׁ אֲלָא אֲפֹלוֹ כָּל דְּבָר שֵׁישׁ בּוֹ רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִקְרָא גַם כֵּן מְצוּהַ. וְצָרִיךְ לְגַלְגֵּל עַצְמוֹ בְּכָל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט כִּדִּי לַעֲשׂוֹת אִיזָה רְצוֹן וְנַחַת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְכִשְׁאַהֲבָתוֹ חֲזָקָה כָּל־כָּף לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִזּוֹ הוּא בְּחִינַת בֵּן יָקָר וְחָבִיב מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חוֹמֵל עָלָיו וּמְנִיחוֹ לְחַפֵּשׁ בְּגַנְזֵי אֲדָמָה הַגְּנוּזִים וְצַפּוּנִים בְּיֹתֵר. עַד שְׂזוּכָה שִׁיתְגַּלְגֵּל לֹא הַהֲשָׁגָה שֶׁל צְדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ. וְזוּכָה לְסִתְרֵי תוֹרָה וְלְהַעֲלוֹת הַמִּשְׁפָּט שֶׁנִּפְלַע עַד הַתְּהוֹם וְלְתַקְנֵנוּ:

סֵפֶר יִמִּי מוֹהַרְ"ן הַיְיִמִּי:

ג וְהִנֵּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים בָּא הַשֵּׁמֶשׁ בַּצְּהָרִים וְנִסְתַּלַּק אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה זֶה סְמוּךְ לְשָׁנִים עָשָׂר שָׁנִים וְנִשְׁאַרְנוּ בִּיתוּמִים וְסְמוּךְ אַחֵר הַסְתַּלְקוֹתָיו עָלָה עַל דַּעְתִּי לְנִסְעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם אִשְׁתִּי וְיִוצְאֵי־חֵלְצֵי שִׁיחֵיו לְקַבֵּעַ דִּירְתִּי שָׁם, וְכִבֵּר

חֲשַׁבְתִּי בְדַעְתִּי וְרָאִיתִי שֶׁבֶקֶל אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לִי מִעֲמֵד פְּרָנָה עַל
יְדֵי קְרוֹבִים עֲשִׂירִים שָׁלֹנֹה, וְעַל יְדֵי אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ וְגַם מְעַט מִמּוֹן
הָיָה לִי אֲזִי בְּעֶרְךָ מֵאֵה אֲדָמִים וְקִצַּת תְּכֵשִׁיטִין וְכִלֵּי כֶסֶף, וְעַל יְדֵי
כָּל זֶה רָאִיתִי שֶׁבֶקֶל אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לִי אֵיזָה מִעֲמֵד לְהַתְּפָרֵם
בְּצִמְצוּם וּבְהוֹצָאָה קִטְנָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲבָל רָאִיתִי שְׂאֵינִי רֵשָׁאִי
לְנִסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּעַ דִּירְתִּי שָׁם מִחַמַּת כַּמָּה עֶסְקִים שֶׁל
זְכוּת הָרַבִּים גָּדוֹל מְאֹד שְׂאֵנִי צָרִיד לַעֲשׂוֹת כָּאֵן בְּחוּץ לְאֶרֶץ,
דִּהְיֵנוּ בְּעֵינֵי תוֹרְתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׂזֹכִיתִי לְכַתְּבָהּ
וְשְׂאֵנִי צָרִיד לְכַתֵּב עוֹד מֵה שְׂאֵנִי זוֹכֵר עֲדִין לְהַעֲתִיק וּלְהַדְפִּים
וְכוֹ' וְכוֹ', כִּי אֲשֶׁר בְּאַמַּת זְכוּתִי בַשָּׁנָה הָרֵאשׁוֹנָה אַחַר הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ
לְהַדְפִּים סִפְרוֹ לְקוּטֵי תַנְיָנָא וְסִפְרֵי הָאֱלֻף־בֵּית וְהַקְצוֹר בַּשָּׁנָה
הַהוּא עַל כֵּן רָאִיתִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לִי לְנִסֵּעַ לְקַבֵּעַ דִּירְתִּי שָׁם לְגַמְרֵי
וְלְנִסֵּעַ לְבֵדִי גַם כֵּן לֹא הָיָה לִי פְנָאִי אֲזִי, וְגַם מִחַמַּת רַבּוּי הַהוֹצָאָה
וְשְׂאֵרֵי מְנִיעוֹת הֵן עַל כָּל אֵלֶּה לֹא יִכְלָתִי לְנִסֵּעַ וּדְרֹךְ הָאָדָם
שֶׁבְתוֹךְ כֶּךָ בָּא עָלָיו שִׁכְחָה וְשׁוֹכַח עַל כֵּן עָבְרוּ כַּמָּה זְמַנִּים
שֶׁשִׁכְחָתִי מִלְכֶסֶף לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲבָל מִחַמַּת שֶׁבְתוֹרְתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ
זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה נִזְכָּר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כַּמָּה פְּעָמִים, וּמִבְּאֵר שָׁם
שֶׁצָּרִיד כָּל אֶחָד לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִי לּוֹ כְּסוּפִין וְחֶשֶׁק
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכוֹ', עַל כֵּן נִתְגַּבְּרְתִּי בְּכָל פַּעַם וְנִזְכַּרְתִּי בְּדַבְּרֵי
רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְחִזְרְתִּי וְנִכְסַפְתִּי לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכֵן הָיָה כַּמָּה
פְּעָמִים אֲבָל בְּכָל פַּעַם רָאִיתִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לִי עַכְשָׁו לְהוֹצִיא מִכַּחַ
אֵל הַפַּעַל חֶשֶׁקִי וְרִצּוֹנִי לְנִסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מֵעַצְם הַמְּנִיעוֹת שֶׁהִיוּ
לִי אֲזִי וְהִנֵּה מֵעַת שְׂזֹכִיתִי לְכַתֵּב הַתְּפִלָּה מִהַתּוֹרָה ט' תְּקוּנֵי
הַנ"ל, מִן אֲזִי וְהִלָּאָה הַתְּחִלָּתִי לְהַתְּפַלֵּל כָּל פַּעַם לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
שִׁיעֵזֹר לִי לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכָל פַּעַם שֶׁרָאִיתִי עַצְם הַמְּנִיעוֹת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'רנב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁעוּמָדִים לְפָנַי שְׂמוֹנְעִים אוֹתִי מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲזִי דִיקָא הִתְפַּלְלְתִּי
הַרְבֵּה שְׂאֵזְכָּה לָּבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי יִדְעֵתִי כִּי גְדוֹל ה' וְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ יָכוֹל לַעְזוֹר בְּעֵצָם מְנִיעוֹת כְּאֵלֶּה שְׂאֵזְכָּה לְשִׁבֵר הַכֹּל וְלָבוֹא
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ וּמִמֶּנּוּ לֹא יִפְלֹא
כָּל דְּבָר, אַחֲרֵי כֵן זָכִיתִי לְכֹתֵב עוֹד כִּמְהָ תְּפִלוֹת לָבוֹא לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל וּבְכָל פֶּעַם נִתְגַּבֵּר חֲשָׁקִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְאַף עַל פִּי כֵן עָבְרוּ
יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה וְלֹא זָכִיתִי לְגַמֵּר מִחֲשַׁבְתִּי בְּפִעֵל לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל:

ד וְהִנֵּה כָּל מַה שְּׁעָבַר עָלַי בְּעֵנִין זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וְיִכְלוּ הַמּוֹן
יְרִיעוֹת לְבָאֵרָם כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר לְבָאֵר בְּכֹתֵב אֶפְלוּ הַמְּחַשְׁבוֹת שֶׁל
יוֹם אֶחָד, מְכַל־שֶׁכֶן רַבּוֹת מְחַשְׁבוֹת שֶׁל שָׁנִים הַרְבֵּה כְּאֵלֶּה:

ה וְהִנֵּה בְּתוֹךְ כֵּן זָכִיתִי לְהַדְפִּים סֵפֶר הַסְּפוּרֵי מַעֲשֵׂי־זוֹת וְכָל מַה
שְּׁעָבַר עָלַי בְּעֵנִין זֶה אֵינִי כָּאֵן מְקוּמוֹ, וְאִם יִסְכְּיִם הַפְּנֵאֵי בְּעֵזְרַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִתְבָּאֵר קֶצֶת בְּמָקוֹם אַחֵר גַּם כִּמְהָ אֲנָשִׁים שֶׁהִתְחִילוּ
לְהִתְקַרֵּב לָנוּ עַל יְדֵי וְגִדְל הַמְּחַלְקַת שֶׁהָיוּ עָלַי וְעָלִינוּ עַל יְדֵי זֶה,
וְכָל מַה שְּׁעָבַר עָלַי בְּאֵלוֹ הַשָּׁנִים הַכֹּל צָרִיכִין לְכֹתֵב לְזִכְרוֹן אֲבָל
אֵינִי כָּאֵן מְקוּמוֹ, גַּם בְּתוֹךְ כֵּן מְסַרְתִּי הִתְפַּלְלוֹת לְהַעֲתִיק וּנְתַפְּשֵׁטוּ
בֵּין אֲנָשִׁי־שְׁלוֹמֵנוּ עַד שֶׁנּוֹדַע לְמַתְנַגְּדִים וְגַם עַל יְדֵי זֶה גָּבַר
הַמְּחַלְקַת:

סֵדֶר לְקוּטְיֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

ו הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא רַחֲמָן מְאֹד עַל יִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא מְרַחֵם
בְּרַחֲמָנוֹת הָאֵמֶתִי עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא לְהַכְנִים בָּהֶם הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ,
לְהוֹדִיעֵם כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים וְלְהוֹצִיאֵם מֵעֲוֹנוֹת, שְׂזַהּוּ עֲקָר
הַרְחַמְנוֹת עַל יִשְׂרָאֵל הַגְּדוֹל מְכַל מִיְּנֵי רַחֲמָנוֹת. כִּי יִשְׂרָאֵל עִם
קְדוֹשׁ אֵינִי יְכוֹלִין לְשָׂא עֲלֵיהֶם הַמְּשָׂאוֹי שֶׁל עוֹן אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד (וְעֵין)

(תוכחה). כי הוא יודע מעלות קדשת ישראל ודקותם ורוחניותם
 איך הם רחוקים לגמרי מעון ואין עון שייך לאיש ישראל כלל. על
 כן הוא מוסר נפשו בכל פעם עבורם להוציאם מעונות, ולבקש
 מהשם יתברך שיסלח להם לכל חטאתיהם. גם הוא יודע איך
 להתנהג עם הרחמנות שלא לרחם על אחד ברחמנות שמזיק לו
 חם ושלום, ושלא לרחם על מי שאסור לרחם עליו. גם הוא
 משתדל להשאיר דעתו לדורות לנצח שזהו עקר שלמות הצדיק
 אחר הסתלקותו. כי אפלו אם זכה הצדיק להסתלק ולעלות
 למעלה למעלה בתכלית המעלה, אף על פי כן אין זה שלמות
 להיות למעלה לבד, רק עקר שלמותו שיאיר אחר הסתלקותו
 למטה למטה גם כן, שישאיר בן ותלמיד שיקבלו דעתו הקדושה,
 ויאירו דעתם בעולם מדור לדור לנצח. גם הוא יודע איך לדבר
 עם כל אחד ואחד ולעשות סיג לדבריו, לשתק במקום שצריך
 לשתק, כדי שלא יכנסו השומעים בקשיות ותרוצים שאסורים
 לכנס בהם (עין בפנים לקוטי תניינא סימן ז). גם הוא יכל ללמד ולהאיר
 בדרי מעלה ובדרי מטה, להראות להגבוהים במעלה שאינם
 יודעים כלל בידיעתו יתברך בחינת מה חמית מה פשפשת וכו'.
 ולהיפך לדרי מטה שהם המנחים בדיוטא התחתונה מאד בתוך
 הארץ ממש בתכלית הירידה, להראות להם שעדין ה' עמם
 ואצלם וקרוב להם, לחזקם ולאמצם שלא יתיאשו חם ושלום
 בשום אופן בעולם. והוא כולל כל העולמות יחד עליון בתחתון
 ותחתון בעליון ומקים כלם בגדל כחו, ועל ידי זה ממשיך פרנסה
 ממקור הרצון, ועל ידי זה כל מי שהוא איש חיל מקבל ממנו
 הפרנסה הזאת וזוכה בשעת אכילתו להארת הרצון, שירצה
 ויכסף וישתוקק להשם יתברך ברצון חזק ומפלג בלי שעור עד

זֶה זְכוּתְךָ וְלֹא יַעֲבֹר

ל'רנ"ד זכר מזהרני'ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל
זכר מזהרני'ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

שְׁלֹא יֵדַע כָּלֵל מֶה הוּא רוֹצֵה וְכוּ'. וְכֵן זֶה זְכוּתְךָ עַל יְדֵי הַצְדִּיק
הָאֵמֶת וְתַלְמִידָיו שְׂיִנְקוּ מִדַּעְתּוֹ הַקְדוּשָׁה. עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד
לְרַחֵם עַל עַצְמוֹ וְלִהְתַּנַּפֵּל וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ בְּדַמְעוֹת
שְׂלִישׁ, שְׂיִזְכֶּה לֵידַע הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, שְׂיִמָּצֵא מִנְהִיג רַחֲמָן אֵמֶתִי
כִּי זֶה שְׂיִוָּכַל לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִעֲזוֹנוֹת וְלִזְכוֹת אוֹתוֹ לְכָל הַנְּ"ל, כִּי זֶה
עַקְר הַרַחֲמָנוּת מִכָּל מִינֵי רַחֲמָנוּת כַּנְּ"ל (שם ז).

סדר ספרי מעשיות הימני:

מעשה יב מבעל תפילה.

מַעֲשֵׂה פַעַם אֶחָד הָיָה בֵּעַל־תְּפִלָּה, שֶׁהָיָה עוֹסֵק תָּמִיד בְּתַפְלוֹת
וְשִׁירוֹת וְתוֹשֵׁבְחוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ וְהָיָה יוֹשֵׁב חוּץ לִישׁוּב, וְהָיָה
רְגִיל לִכְנָס לִישׁוּב וְהָיָה נִכְנָס אֲצֶל אִיזָה אָדָם מִסְתַּמָּא הָיָה נִכְנָס
לְהַקְטִינִים בְּמַעֲלָה, כַּגּוֹן עֲנִיִּים וְכִיוֹצֵא וְהָיָה מְדַבֵּר עַל לְבוֹ
מִהַתְּכַלִּית שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, הָיוֹת שְׂבָאָמֶת אֵין שׁוֹם תְּכַלִּית כִּי אִם
לְעַסֵּק בְּעִבּוּדֵי ה' כָּל יְמֵי חַיָּיו וְלִבְלוֹת יָמָיו בְּתַפְלָה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ
וְשִׁירוֹת וְתוֹשֵׁבְחוֹת וְכוּ' וְהָיָה מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ דְּבָרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת
כְּאֵלוֹ, עַד שֶׁנִּכְנָסוּ דְּבָרָיו בְּאֶזְנוֹ, עַד שֶׁנִּתְרַצָּה אוֹתוֹ הָאָדָם
לְהַתְּחַבֵּר עִמּוֹ וְתַכַּף כְּשֶׁנִּתְרַצָּה עִמּוֹ, הָיָה לוֹקְחוֹ וּמוֹלִיכּוֹ לְמְקוֹמוֹ,
שֶׁהָיָה לוֹ חוּץ לִישׁוּב, כִּי אוֹתוֹ הֵבֵעַל־תְּפִלָּה הַנְּ"ל בְּחַר לוֹ מְקוֹם
חוּץ לִישׁוּב כַּנְּ"ל וּבְאוֹתוֹ הַמְּקוֹם הָיָה שָׁם נָהַר לְפָנָיו, גַּם הָיָה שָׁם
אֵילָנוֹת וּפְרוֹת וְהָיוּ אוֹכְלִים מִן הַפְּרוֹת, וְעַל בְּגָדִים לֹא הָיָה מְקַפֵּיד
כָּלֵל.

וְכֵן הָיָה רְגִיל תָּמִיד לְכָנָס לִישׁוּב וּלְפַתּוֹת וְלְרַצּוֹת בְּנֵי־אָדָם
לְעִבּוּדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ לִילֵךְ בְּדַרְכּוֹ לְעַסֵּק בְּתַפְלוֹת וְכוּ', וְכֵן מִי
שֶׁהָיָה מְרַצָּה עִמּוֹ, הָיָה לוֹקְחוֹ וּמוֹלִיכּוֹ לְמְקוֹמוֹ חוּץ לִישׁוּב כַּנְּ"ל

וְהֵם הָיוּ עֹסְקִים שָׁם רַק בְּתַפְלוֹת וְשִׁירֹת וְתוֹשְׁבֹת לַהֵשֶׁם
 יִתְבָּרֵךְ וְוַדוּיִים וְתַעֲנִיתִים וְסַגּוּפִים וְתִשׁוּבָה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה וְהָיָה
 נֹתֵן לָהֶם חֲבוּרִים, שֶׁהָיוּ לוֹ בְּעֵנְיָי תַּפְלוֹת וְשִׁירֹת וְתוֹשְׁבֹת,
 וְוַדוּיִים, וְהָיוּ עֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד, עַד שֶׁהָיוּ נִמְצְאִים גַּם בְּאוֹתָן
 הָאֲנָשִׁים, שֶׁהֵבִיֵּאָם לְשָׁם, שֶׁהָיוּ רְאוּיִים גַּם־כֵּן לְקָרֵב בְּנֵי־אָדָם
 לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁהָיָה נֹתֵן לְאֶחָד רְשׁוֹת, שֶׁגַּם הוּא
 יָכֵן לִישׁוּב לְעֶסֶק בְּעֵנֶיז הַנִּ"ל, דְּהֵינּוּ לְקָרֵב בְּנֵי־אָדָם לַהֵשֶׁם
 יִתְבָּרֵךְ כַּנִּ"ל.

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּרָה הַיּוֹמִינִי:

(ד) ביום טוב שני יתעסקו בו ישראל אפילו ביום שני של ראש
 השנה ואפילו לא אשתהי אפילו לחתוך לו הדם מהמחובר
 ולעשות לו תכריכין וארון ולחצוב לו קבר ולחמם לו מים לטהרו
 ולגזוז לו שערן ואם אין באותה העיר מקום קברות לישראל
 מוליכין אותו לעיר אחרת שיש בה שכונת קברות אפילו חוץ
 לתחום ומשכירים לו ספינה להוליכו ממקום למקום דיום טוב שני
 לגבי מת כחול שזויה רבנן ואפילו אפשר בעממין יתעסקו בו
 ישראל: הגה אבל באשכנז ובמדינות אלו אין נוהגין כן אלא כל היכא
 דאפשר בעממין עושין הקבר והארון ותכריכין ע"י עממין ושאר הדברים
 עושים ישראלים כמו ביום טוב ראשון אבל אם לא אפשר בעממין מותר
 לעשות הכל ע"י ישראלים (מרדכי הל' אבל ותה"ד סימן פ"ב) חוץ מן הכיפה
 שבונים על הקבר שאין בונים אותה ביום טוב: הגה אבל מותר
 לכסותו בעפר כדרכו בחול (ב"י) ודלא כיש מחמירין כן נ"ל. בד"א
 כשרוצים לקבורו בו ביום אבל אם אין רוצים לקבורו בו ביום אין
 עושים לו שום דבר איסור מלאכה אפילו ע"י נכרי אבל טילטול
 מותר (ודין ק"ש ותפלה אם מת לו מת ביום טוב ראשון או שני עיין לעיל סימן ע"א

ס"ב ולקמן סימן תקמ"ח בסעיף ה: (ה) החופר קבר למת ביום טוב שני מותר לו ליטול שכר: (ו) מותר ללוות המת ביום טוב ראשון תוך התחום וביום טוב שני אפילו חוץ לתחום וחוזרין למקומם בו ביום וכן מותר להחזיר כלי הקבורה שהוליכו עמהם חוץ לתחום: (ז) המלוים את המת אסורים לרכוב על בהמה אפילו ביום טוב שני ואפילו האבלים אבל הקוברים שצריכים לקבורו אם אי אפשר מתירים להם ביום טוב שני לרכוב ע"ג בהמה: (ח) אם נודע לבני עיר אחת שישראל מת רחוק משם ד' או חמשה ימים ולא ניתן לקבורה אע"פ שלא יוכלו להגיע לו עד לאחר המועד מותר לצאת לדרך ביום טוב שני כדי למהר קבורתו: הגה ומותר להביא מת ביום טוב שני מחוץ לתחום לתוך העיר לקברו בקברות ישראל אע"פ שהיה אפשר לקברו במקומו (כ"י בשם תשובת רשב"א): (ט) תינוק שמת בתוך שלשים אם גמרו שערו וצפרניו הוא בחזקת בן קיימא ודינו כמת גדול אע"פ שאין אנו יודעים אם כלו לו חדשיו דרוב נשים יולדות וילד קיימא: (י) נפלים שנהגו להסיר ערלתן בצרור אבן או בקנה אסור אפילו ביום טוב שני של גליות: הגה ואסור לקברו ביום טוב אלא מניחו עד למחר (כ"י): (יא) אין קורעין על המת אפילו ביום טוב שני אפילו קרוביו: (יב) כשמת בליל יום טוב שני משכימין וקוברין אותו קודם תפלה כשמת ביום קוברים אותו אחר האכילה: הגה ודין צדוק הדין ביום טוב עיין בי"ד סימן ת"א סעיף ו' :

סימן תקכז (א) יום טוב שחל להיות בערב שבת לא יבשל בתחלה לצורך שבת בקדירה בפני עצמה אבל מבשל הוא כמה קדירות ליו"ט ואם הותר הותר לשבת וע"י עירוב מבשל בתחלה לשבת (פי' ענין העירוב הוא שיבשל ויאפה מיום טוב לשבת עם מה שבשל ואפה כבר מערב יום טוב לשם שבת ונמצא שלא התחיל מלאכה

ביום טוב אלא גמר אותה): הגה ומותר להניח עירוב זה אפילו ספק חשיכה (מרדכי ס"פ ב"מ): (ז) עירוב זה עושין אותו בפת ותבשיל ואם לא עשאו אלא מתבשיל לבד מותר: (ג) שיעור תבשיל זה כזית בין לאחד בין לאלפים בין בתחלתו בין בסופו: הגה ויש מצריכין לכתחלה בפת כביצה (א"ז בשם ירושלמי) וכן נוהגין לכתחלה:

סדר לקוטי תפלות היומי:

קצב: אָנָּא ה' רַחֵם עָלֵינוּ, חוּם וַחֲמַל עַל מְעַט יְמֵינוּ הַחֲרוּצִים בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, כִּצְל עוֹבֵר וּכְעָנָן כָּלָה וּכְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת וְעוֹזְרוֹנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּזָכוֹת וְכֹחַ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם בְּעָלֵי כֹחַ וּגְבוּרָה גְדוֹלָה שְׁנוֹזָכָה עַל יָדָם לְצֵאת מִטְּמֵאָה לְטַהָרָה מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מִשְׁעֶבֶד לְגֵאֲלָה, מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה מֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב חוּם וַחֲמַל עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, חוּם וַחֲמַל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלָנוּ וְטִפְּנוּ כִּי אֵין צָרָה בְּעוֹלָם כְּצֶרֶת הַנֶּפֶשׁ הַנְּזוּפָה הַרְחֹקָה מֵאֲבִיהָ שְׁבַשְׁמִים, אֲשֶׁר עֵצֶם הַצָּרָה הַזֹּאת אֵי אֶפְשָׁר לְהַעֲרִיךְ וּלְבַאֵר וּלְסַפֵּר לֹא בְּפֶה וְלֹא בְּכֶתֶב וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה וְלֹא בְּרַמְיֹזָה, כִּי צֶרֶת הַנֶּפֶשׁ עוֹלָה עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִין שְׁבַעֲוֹלָם כִּי יְכוּלִין לְהַפְסִיד וּלְאַבֵּד חַס וְשְׁלוֹם חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּי עוֹלָם וְנִצְחִיִּים בְּחֶנֶם עַל יְדֵי הֶבֶל מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה הַכָּלָה וְהַנֶּפְסָד, הַפּוֹרֵחַ וְשָׁט מְאֹד כִּצְל עוֹף הַפּוֹרֵחַ, וּכְבָּר הַפְּסֻדָּנוּ וְאַבְדָּנוּ מֵהַ שְׂאֵבְדָּנוּ הַצִּילָנוּ נָא מֵעַתָּה אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, גְּאֲלָנוּ נָא גּוֹאֵל חֲזָק, פִּדְנוּ נָא, הַצִּילָנוּ נָא פּוֹדֵה וּמְצִיל, כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה וְתַקּוּהָ כִּי אִם עָלֶיךָ וְעַל בְּנֶיךָ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַנִּכְלָלִים בְּךָ, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלָּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֵה וּמְצִיל וּמְפָרֵנֵם וְעוֹנֵה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מִלָּךְ עוֹזֵר וְסוּמֵךְ אֶלָּא אַתָּה "דִּלּוּ עֵינֵי לַמָּרוֹם, ה' עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנֵי עֶרֶב עֲבֹדֶךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשֵׂקוּנִי יְדִים עֵינֵי כָלוּ

לִישׁוּעָתְךָ וְלֹא־מִרַת צְדָקָךָ עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ בְּחַסְדְּךָ, וְחֻקֶיךָ לְמִדְנִי
 בְּחַסְדְּךָ עֲשֵׂה עִמִּי "בְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ" כִּי־זָנָה אֶלְמַת
 אֲנִי מְצַפֶּה לְרַחֲמֶיךָ וְלִישׁוּעָתְךָ הָאֱמֶתִיית "כְּשׁוֹשָׁנָה בֵּין הַחוּחִים",
 כִּי־זָנָה "בְּחֶגְיוֹ הַסְּלֵעַ בְּסֵתֶר הַמִּדְרָגָה", כֵּן לְחַצוֹנִי אֹיְבֵי וְצָרֵי
 וְרוֹדְפֵי מִכָּל הַצְּדָדִים וּמִצְדֵי צְדָדִים וּמִכָּל הַשׁוֹנְאִים וְהָרוֹצְחִים
 הָעוֹמְדִים עָלַי בְּכָל עֵת, אִינְ לִי שׁוֹם שׁוֹנֵא וְרוֹצֵחַ כְּמוֹנִי בְּעַצְמִי, כִּי
 אֲנִי אֲנִי הוּא הָאֲכֹזֵר הַגָּדוֹל שֶׁבְּכָל הָאֲכֹזְרִים, אֲשֶׁר לֹא חָסֵתִי עַל
 יָמֵי וּשְׁנוֹתַי, וְלֹא חָסֵתִי עַל גּוּפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְלֹא חָסֵתִי
 עַל עוֹלָלִי וְטַפֵּי וְעַל כָּל הַדּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנִּי עַד סוֹף כָּל
 הַדּוֹרוֹת, וְחָטֵאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְהִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד
 מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֹי לִי אֹי לְנַפְשִׁי, כִּי גִמְלָתִי לִי מָה שֶׁגִּמְלָתִי,
 לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, אִזְ אֲבִדְתִּי בְּעֵנֵי חַם וְשָׁלוֹם, מָה אֹמֵר מָה
 אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק הָאֱלֹקִים מָצָא אֶת עוֹנִי, הִנֵּנִי לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה
 רָבָה, לָךְ ה' הַצְּדָקָה, וְלִי בְּשֵׁת הַפְּנִים כִּי־זָנָה, לָךְ ה' הַצְּדָקָה עַל
 כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים וְהַנְּפִלְאוֹת, פְּלֵאִי פְלֵאוֹת אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ עִמִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִי בְּשֵׁת הַפְּנִים
 עַל כָּל הַחֲטָאִים וְהָעוֹזוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים וְהַפְּגָמִים וּמַחֲשַׁבוֹת רָעוֹת
 וְהִרְהוּרִים רָעִים וּמַעֲשִׂים עֲכוּרִים שְׁעָשִׂיתִי וּפְגַמְתִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם
 מִיּוֹם הָיִיתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

קִצְנָה: אֲבָל עַל זֶה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, "גְּדוֹל
 הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה, עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת עַד אִינְ חֻקְרֵי נַפְסִים וְנַפְלְאוֹת
 עַד אִינְ מִסְפָּר", עוֹשֶׂה נַפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל
 שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע וְרֵגַע, שְׁתַּצִּילֵנִי מִמֶּנִּי בְּעַצְמִי, וְתִזְכְּנִי שְׂאתֵחִיל
 מֵעַתָּה לְרַחֵם עַל עַצְמִי בְּרַחֲמָנוֹת אֱמֶתִי, לְרַחֵם עַל מַעֲט יָמֵי
 הַמְּנוּיִים וְהַסְּפוּרִים וְהַקְּצוּבִים בְּמִסְפָּר תַּחַת יָדֶיךָ, לְבַל אֶעֱשֶׂה עוֹד

שוֹם דְּבַר נֶגֶד רְצוֹנָךְ כָּלֵל וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד שׁוֹם פְּגַם נֶגְדְךָ כָּלֵל אִם
 אָזוֹן פָּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה וּתְצוּהָ לְהָשִׁיב לִי כָּל
 הַמַּחִין וְהַדַּעַת דְּקִדְשָׁה שְׁנַסְתְּלִקוּ מִפְּנֵי בַּעֲוֹנוֹתַי הַרְבִּים, וּתְקַדֵּשׁ
 אֶת מַחִי וְדַעְתִּי בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה בְּכֹל הַקְּדוּשׁוֹת שְׁבַע עוֹלָם, עַד שְׁאֲזַכֶּה
 שְׂיִהְיוּ הַמַּחִין שְׁלִי מְחֻצוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנַי תְּאֵאוֹת נְאוּף, וְלֹא יִהְיֶה
 שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה לַתְּאֵוָה הַזֹּאת לַעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי
 כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְפָרֶם מְחֻצוֹת הַמַּחִין וְהַשְּׂכָל לְהַגִּן בְּפָנַי הַתְּאֵוָה
 הַזֹּאת וְאֵל יִשְׁלְטוּ בִי זָרִים כָּלֵל, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וְטָהוֹר בְּאַמֶּת
 בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה וְהַפְּרִישׁוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת:

קצד: וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד ה' לְעַמֶּךָ, תְּהַלֵּל לִירֵאֵיךָ, וּתְקַוָה טוֹבָה
 לְדוֹר שֵׁיךָ וּפְתַחֲזוֹן פֶּה לְמִיחָלִים לָךְ וּתְזַכְּנוּ שְׂיִתְגַּדֵּל כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל
 עַל יְדֵינוּ תָּמִיד, וְיִמְשַׁךְ וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְרוּמֶם וְיִתְעַלֶּה כְּבוֹד דְּקִדְשָׁה
 בְּעוֹלָם עַד שְׁנִזְכֶּה עַל יְדֵי הַתְּגַלוֹת הַכְּבוֹד דְּקִדְשָׁה שְׂיִשְׁפַע שְׁפַע
 הַנְּבוּאָה בְּעוֹלָם, וְתַחֲזוֹר לָנוּ הַשְּׁפַעַת הַנְּבוּאָה שְׁנַסְתְּלָקָה מֵאַתָּנוּ
 בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, וְיִקְיֶם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְנִבְאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם"
 וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲכָמָה וְגִבּוֹרָה וְעֲשִׂירוֹת
 דְּקִדְשָׁה, עַד שְׁנִזְכֶּה כְּלָנוּ לְהִיּוֹת רְאוּיִים לְקַבֵּל הַשְּׁפַעַת הַנְּבוּאָה
 וְהַשְּׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה:

קצה: וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל
 מַכּוֹתֵינוּ וּלְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹבֵינוּ וְתִשְׁלַח מְהֵרָה רְפוּאָה
 שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל חוֹלֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבִפְרָט לְפִלוֹנֵי בֶן פִּלוֹנִית
 אֵל נָא רְפֵא נָא לּוֹ בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוֹלֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל) רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת
 הַגּוּף, כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם תְּקוּהָ וּסְמִיכָה עַל שׁוֹם רְפוּאָה בְּדַרְךְ הַטַּבֵּעַ
 כָּלֵל כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד, כִּי אַתָּה רוֹפֵא חָנּוּם רוֹפֵא אֱמֶת רוֹפֵא נְאֻמָּן
 וְרַחֲמָן אַתָּה רְפָאֵנוּ ה' וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אַתָּה: